

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2001/6 Br.T

i n d e k l a c h t n r . 0 8 8 . 0 0

ingediend door:

hierna te noemen 'klaagster',

tegen

hierna te noemen 'de tussenpersoon'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door de tussenpersoon gevoerde schriftelijke verweer. De Raad heeft aanleiding gevonden, alvorens uitspraak te doen, de tussenpersoon in een zitting van de Raad te horen.

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, is het navolgende gebleken.

Inleiding

Klaagster heeft, door bemiddeling van de tussenpersoon, met ingang van 28 oktober 1996 de opstal en de inboedel van haar op een camping staand chalet bij een verzekeraar verzekerd. Op 27 oktober 1999 zijn de opstal en inboedel van het chalet door brand verwoest. De verzekeraar heeft vervolgens aanleiding gevonden om jegens klaagster een beroep te doen op de in artikel 251 Wetboek van Koophandel vervatte grond tot vernietiging van de verzekering en op die grond aan klaagster schade-uitkering ontzegd. Klaagster heeft vervolgens de verzekeraar in rechte aangesproken. Deze procedure hangt.

De klacht

Klaagster had het chalet op 28 oktober 1996 van haar partner gekocht en bewoonde het vanaf ongeveer april 1996 met hem. Deze partner had via de tussenpersoon bij dezelfde verzekeraar als waarbij klaagster met ingang van 28 oktober 1996 het chalet verzekerd had, met ingang van 1 mei (klaagster bedoelt: 1 november) 1995 zelf voor het chalet een opstal- en inboedelverzekering gesloten. Het op laatstgenoemde verzekering

2001/6 Br.T

betrekking hebbende aanvraagformulier is door de tussenpersoon ingevuld en per order door hem getekend. De vraag of de belanghebbende bij deze verzekering eerder schade heeft geleden door een gebeurtenis die door de aangevraagde verzekering wordt gedekt, is daarbij ontkennend beantwoord. Voorts is ontkennend beantwoord de vraag of er feiten zijn te melden omtrent een eventueel strafrechtelijk verleden. Deze verzekering is met ingang van 9 april 1996 door de verzekeraar geroyeerd omdat klaagsters partner wegens verdenking van een strafbaar feit in hechtenis genomen was.

Na de aankoop van het chalet door klaagster heeft zij zich tot de tussenpersoon gewend met het verzoek zowel de opstal als de inboedel ervan te verzekeren. De tussenpersoon heeft hiervoor zorggedragen en met ingang van 28 oktober 1996 de inboedel- en opstalverzekering ondergebracht bij diezelfde verzekeraar. Daarbij heeft de tussenpersoon klaagster geen aanvraagformulier ter hand gesteld. Haar is ook niet bekend of de tussenpersoon een dergelijk formulier namens haar heeft ingevuld.

Door de brand van 27 oktober 1999 heeft klaagster een schade geleden ten bedrage van f 174.907,23 (f 95.000,- waarde casco, f 4.907,23 opruimingskosten en f 75.000,- inboedelschade).

De verzekeraar heeft met een beroep op artikel 251 Wetboek van Koophandel geweigerd tot uitkering over te gaan. Hij stelt zich op het standpunt dat de met klaagster gesloten verzekeringsovereenkomst een voortzetting is van de met haar partner gesloten overeenkomst. Deze overeenkomst zou nietig zijn daar deze bij het aangaan van de overeenkomst zijn strafrechtelijk verleden en zijn schadeverleden heeft verzwegen.

Later is klaagster gebleken dat de tussenpersoon de verzekeraar op 28 oktober 1996 heeft verzocht de geroyeerde polis van haar partner te herstellen op haar naam. Aanvankelijk heeft de verzekeraar dit geweigerd doch op aandringen van tussenpersoon is dit alsnog gebeurd.

Klaagster is van mening dat de tussenpersoon laakbaar heeft gehandeld:

- Het is haar volstrekt onduidelijk waarom de tussenpersoon de verzekeraar heeft verzocht de met haar partner gesloten overeenkomst te laten herleven. Zij had verzocht een verzekering van de opstal en inboedel tot stand te brengen. Een "overname" van de met haar partner gesloten, geroyeerde overeenkomst is daarbij niet aan de orde geweest en daarbij had zij ook geen belang. Bovendien was de tussenpersoon inmiddels op de hoogte van het strafrechtelijk verleden van haar partner. Mitsdien was hij ook op de hoogte van de risico's die een "voortzetting" van diens polis door klaagster voor haar meebracht. Hij heeft klaagster echter in de veronderstelling gelaten dat zij een geheel nieuwe verzekeringsovereenkomst was aangegaan.

- Voorts heeft de tussenpersoon laakbaar - zowel jegens klaagster als jegens haar partner - gehandeld door zelf het aanvraagformulier voor het tot stand brengen van de overeenkomst in te vullen en per order te tekenen, zonder te verifiëren of de informatie die hij aldus aan de verzekeraar gaf, juist was. Klaagsters partner had in het verleden al zijn verzekeringsovereenkomsten tot stand laten brengen door de voorganger van de tussenpersoon. Omstreeks 1986 is dit kantoor door de tussenpersoon overgenomen. Sindsdien regelt hij alle verzekeringen voor klaagsters partner en sinds medio 1996 eveneens voor klaagster. Hij heeft noch klaagster noch haar partner ooit vragen gesteld omtrent een eventueel strafrechtelijk verleden of schadeverleden, doch heeft de desbetreffende vragen steeds (ten onrechte) ontkennend beantwoord. Hij had overigens van het schadeverleden van klaagsters partner op de hoogte kunnen zijn, daar zijn voorganger een schade-uitkering had geregeld.

2001/6 Br.T

- Klaagsters advocaat heeft de tussenpersoon aansprakelijk gesteld voor de door klaagster als gevolg van dit een en ander geleden schade. De tussenpersoon heeft zich echter volstrekt niet ingezet om tot een oplossing van de gerezen problemen te geraken, maar heeft, na op zijn verantwoordelijkheden te zijn gewezen, volstaan met op te merken dat hij dat dan wel ziet.

Klaagster vindt dan ook dat de tussenpersoon niet de zorgvuldigheid die van een bekwaam en redelijk handelend assurantie-tussenpersoon mag worden verwacht, in acht heeft genomen en daardoor de goede naam van het verzekeringsbedrijf heeft geschaad.

Het standpunt van de tussenpersoon

De tussenpersoon heeft in oktober 1995 een aanvraagformulier per order getekend. Dit is gedaan om een offerte te kunnen krijgen. Nadat het chalet met inboedel door de verzekeraar was geïnspecteerd, heeft klaagsters partner alsnog zelf een aanvraagformulier getekend, waarin een vraag stond omtrent een strafrechtelijk verleden. Op die vraag antwoordde klaagsters partner ontkennend.

Op het moment dat klaagsters partner hem telefonisch meedeelde dat het chalet met inboedel opnieuw verzekerd moest worden, echter nu op naam van klaagster, is er inderdaad geen aanvraagformulier, ook niet per order getekend, ingediend. De tussenpersoon achtte herstel van de oude polis voor de hand liggend, omdat klaagster en haar partner samenwoonden, en haar partner hem de opdracht gaf.

De tussenpersoon was niet op de hoogte van het strafrechtelijk verleden van klaagsters partner, het enige wat hij - en ook de verzekeraar - wist, was dat de partner was vastgezet op verdenking van incest met de dochter van zijn ex-vrouw.

In de klacht wordt gesteld dat de tussenpersoon in de door hem overgenomen portefeuille de verzekeringen van klaagsters partner al vanaf 1986 heeft voortgezet. Dit is niet het geval. Het eerste contact met klaagsters partner was op 23 november 1990 in verband met het verzekeren van een auto van zijn ex-vrouw. Ook bij de andere aanvragen door klaagsters partner heeft de tussenpersoon steeds gevraagd naar eerdere schades en een strafrechtelijk verleden.

De tussenpersoon heeft over de onderhavige schade regelmatig contact gehad met de verzekeraar, de door deze ingeschakelde expert en adviesbureau.

De tussenpersoon was bij het verlengen van de chaletverzekering bekend dat klaagsters partner was veroordeeld voor het rijden onder invloed. Verder was hem hierover niets bekend. Tijdens het onderzoek door het adviesbureau is de tussenpersoon wel gestuit op belastende uitlatingen van een aantal personen, inhoudende dat klaagsters partner de brand zelf zou hebben aangestoken. Dit is aan het adviesbureau meegedeeld.

Het commentaar van klaagster

Klaagster heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van de tussenpersoon, haar klacht gehandhaafd en nog nader toegelicht.

Het overleg met de tussenpersoon

Ter zitting van 18 december 2000 is de klacht met de tussenpersoon besproken.

2001/6 Br.T

Het oordeel van de Raad

De klacht stelt drie punten aan de orde waar klaagster vindt dat de tussenpersoon in strijd met de goede naam van het verzekeringsbedrijf heeft gehandeld, namelijk de gang van zaken rond het in oktober 1995 ingediende aanvraagformulier voor de verzekering van klaagsters partner, het feit dat geen aanvraagformulier is ingediend voorafgaand aan de totstandkoming van klaagsters verzekering en het optreden van de tussenpersoon nadat de verzekeraar zich jegens klaagster op artikel 251 Wetboek van Koophandel had beroepen.

Dit door de verzekeraar ingenomen standpunt is thans inzet van een door klaagster tegen de verzekeraar aangespannen civiele procedure.

Aangezien de drie in de klacht aan de orde gestelde punten ook in de civiele procedure tegen de verzekeraar een rol kunnen spelen en de Raad ingevolge artikel 5 c van zijn Reglement geen klachten behandelt die betrekking hebben op een bij de rechter aanhangig geschil, moet klaagster in haar klacht niet-ontvankelijk worden verklaard.

De beslissing

De Raad verklaart klaagster niet-ontvankelijk in haar klacht.

Aldus is beslist op 22 januari 2001 door Mr. J. Borgesius, Mr. J.G.C. Kamphuisen en Mr. D.H.M. Peeperkorn, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. D.H.M. Peeperkorn)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)